

РЕШЕНИЕ

№ 3107

гр. София, 19.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2096** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 15.10.2018г., постановено по НАХД № 15303/2017г. по описа на Софийски районен съд е потвърдено Наказателно постановление № К-[ЕГН]/01.06.2017г., издадено от Директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара” на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на [фирма] на основание чл.233, ал.2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.62, ал.1 ЗЗП.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Твърди се, че потребителят е заявил безплатен тестов период на услугата при сключване на договора на 25.11.2016г., не е сключил договор за услугата, но поради забавяне на обработката на заявката услугата е била фактурирана в издадената на 20.02.2017г. фактура.

Обосновават се доводи за прилагане на чл. 28 ЗАНН. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите, редовно призван, не изпраща представител. В депозирана на 20.05.2020г. писмена молба, поддържа представения по делото писмен отговор и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IX – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

В КЗП постъпила жалба от Д. И. П. срещу дружеството касатор, за това че от него е фактурирана недоговорена услуга М. N.. Потребителката заявила в жалбата си, че не е ползвала такава услуга, като на 22.02.2017г. била принудена да я заплати, понеже ползвала и други услуги от същия доставчик - мобилна телефонна услуга, интернет достъп и телевизия. Потребителката заявила, че не е пожелала въпросната услуга по нейна инициатива, нито е дала съгласие за покупка на услугата от разстояние.

При извършената проверка контролните органи установили, че услугата М. N. е интерактивна онлайн телевизия за смартфон, таблет и компютър. Услугата комбинира класическа телевизия с нови функционалности и дава възможност да се гледат любими предавания, когато клиентът пожелает. Абонатите на телевизия от М. и В., които сключат нов договор за телевизия за пакети ТВ стандарт, ТВ разширен, ТВ разширен + и ТВ премиум и се реализират до 30.06.2017г. могат да ползват услугата безплатно. В каталога на М. от октомври 2016 г. било записано: "Услугата М. N. се предлага с безсрочен абонамент и два месеца безплатно за абонати, които сключат нов договор за М. ТВ стандартен, разширен, разширен +, премиум, ако направят регистрация за услугата до 30.11.2016г. След изтичане на безплатния период месечната такса на услугата е 2,99 лв./месец, ако клиентът не прекрати услугата. Последващо активиране на услугата е с месечна такса 5, 99 лв./месец."

Потребителката била сключила договор на 25.11.2016 г. Към договора е подписано Приложение № 1 от 25.11.2016 г. за използване на пакетна услуга - фиксиран интернет и телевизия за срок от две години. Пакетът, който използвала клиентката бил стандартен с промоционална месечна такса от 17, 99 лв.

Операторът представил в КЗП становище с изх. № 3021/15.03.2017 г., в което се твърди, че от представения от централен архив договор от 25.11.2016 г. и приложенията към него не е намерено приложение за интерактивна услуга. Услугата била предоставена през двумесечния безплатен период от 25.11.2016 г. до 25.01.2017 г. Представени са фактура с период на фактуриране от 16.01.2017 г. до 15.02.2017 г. Във фактурата е включена услугата М. N. за период 16.02.2017 г. - 15.03.2017 г. и таксувана стойност 2, 49 лв.

Дружеството сторнирало тази такса за услугата М. N. от фактурата от 20.02.2017 г. чрез издадено кредитно известие. Услугата е деактивирана на 22.02.2017 г.

Проверяващите приели, че нарушението е извършено на 20.02.2017 г., когато е издадена фактурата, в която е фактурирана за плащане услугата М. N. на стойност 2, 49 лв.

Констатациите от проверката били обективирани в протокол № К-0242276 от 07.03.2017 г.

На 20.04.2017 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение срещу дружеството и въз основа на него било издадено процесното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд е обосновал извод, че административнонаказателното производство е проведено без нарушаване на процесуалните правила визирани в ЗАНН. Ирелевантно за съставомерността на нарушението е приел обстоятелството, че сумите са възстановени на потребителя по собствена подбуда, преди започване на АНП, а деянието осъществено от обективна страна, предвид липсата на представени по делото доказателства за заявено желание или искане от страна на потребителя за ползване на посочената услуга от оператора. Нарушението е приел, че е извършено с таксуването на непоисканата услуга - с фактурирането на 20.02.2017 г.

Съдът е приел, че не е налице маловажен случай на нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като случаят разкрива типичната обществена опасност за нарушения от този вид. При преценката за приложимост на чл. 28 от ЗАНН, съдът взел предвид и характера на извършваната от жалбоподателя дейност, която засяга милиони потребители.

Съдът счел, че административнонаказващият орган правилно е определил размера на имуществената санкция в предвидените предели на санкционната норма, като е наложил имуществена санкция в среден размер от 1500 лева.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.62, ал.1 ЗЗП установява изрична забрана за доставката на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна. Безспорно – от факта на сезирането на КЗП, се установява, че в процесния случай касаторът е предоставил на потребителя непоискана от него услуга, след което е поискал заплащането ѝ – стойността на услугата е включена в общата дължима сума за плащане по фактура №[ЕИК]/20.02.2017г. С последното действие е довършено нарушението по чл.62, ал.1 ЗЗП, за което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Обстоятелството, че информация за услугата, активирането и деактивирането ѝ, както и стойността ѝ са били предварително оповестени не променя факта на извършеното нарушение, нито обосновава извод за приложимост към деянието на чл.28 ЗАНН. Нарушението е формално, но не представлява маловажен случай, тъй като не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните от този вид.

Разпоредбата на чл.208 ЗЗП предвижда за нарушения от категорията на процесното налагането на едноличните търговци и юридическите лица на имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв. В процесния случай на касатора е наложена санкция в размер на 1500 лева, която е съответстваща на тежестта на нарушението.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от

касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.10.2018г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав, постановено по НАХД № 15303/2017г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.